

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 6.11.2007
KOM(2007) 681 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE

**vychádzajúca z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o boji proti
terorizmu**

{SEK(2007) 1463}

SPRÁVA KOMISIE

vychádzajúca z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu

OBSAH

1.	SÚVISLOSTI.....	3
1.1.	Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu	3
1.2.	Prvá správa	3
1.3.	Súčasná správa	4
2.	SPÔSOB A KRITÉRIÁ HODNOTENIA RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA.....	4
3.	HODNOTENIE.....	5
3.1.	Členské štáty hodnotené po prvýkrát	5
3.2.	Členské štáty hodnotené po druhýkrát	7
4.	ZÁVERY.....	11

1. SÚVISLOSTI

1.1. Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu

Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu¹ (ďalej len „rámcové rozhodnutie“) predstavuje hlavný nástroj v boji proti terorizmu.

Prostredníctvom rámcového rozhodnutia sa harmonizuje vymedzenie teroristických trestných činov vo všetkých členských štátoch a zabezpečuje sa, aby členské štáty stanovili tresty a sankcie pre fyzické a právnické osoby, ktoré spáchali alebo sú zodpovedné za spáchanie takýchto trestných činov, ktoré odrážajú ich závažnosť. Stanovujú sa v ňom pravidlá súdnej príslušnosti s cieľom zabezpečiť možnosť účinného stíhania teroristických trestných činov a sú v ňom zahrnuté aj osobitné opatrenia týkajúce sa obetí teroristických trestných činov z dôvodu ich bezbrannosti.

1.2. Prvá správa

Podľa článku 11 rámcového rozhodnutia musí Komisia vypracovať písomnú správu o opatreniach, ktoré prijímajú členské štáty, aby dosiahli súlad s týmto nástrojom.

V súlade s uvedeným článkom bola 8. júna 2004 prijatá správa Komisie², ako aj pracovný dokument útvarov Komisie³.

Keďže Komisia v tom čase nedostala žiadne informácie z Luxemburska a Holandska a žiadne konkrétne informácie z Grécka, hodnotili sa tieto členské štáty: Belgicko, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Írsko, Nemecko, Portugalsko, Rakúsko, Španielsko, Švédsko, Taliansko a Veľká Británia.

Odpoveď Rady na správu Komisie⁴ bola prijatá 25. a 26. októbra 2004 a dospelo sa v nej k týmto záverom:

- vyzvať tie členské štáty, ktoré ešte nedosiahli úplný súlad s rámcovým rozhodnutím, aby tak učinili čo najskôr a aby poskytli informácie o dosiahnutom pokroku,
- vyzvať príslušné členské štáty, aby poskytli ďalšie informácie tak, ako sa to od nich požaduje v správe Komisie,
- vyzvať nové členské štáty, aby poskytli informácie o svojom procese implementácie rámcového rozhodnutia.

Tieto informácie by mali byť poskytnuté Rade a Komisii do 31. decembra 2004.

---

1 Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3.

2 Správa Komisie vychádzajúca z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13.6.2002 o boji proti terorizmu, KOM(2004) 409 v konečnom znení z 8.6.2004.

3 Príloha pracovného dokumentu útvarov Komisie k správe Komisie vychádzajúca z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13.6.2002 o boji proti terorizmu, SEK(2004) 688 z 8.6.2004.

4 Dokument Rady 11687/2/04 REV 2 DROIPE 40 z 12.10.2004.

1.3. Súčasná správa

Všetky členské štáty informovali Komisiu do konečného termínu 31. decembra 2006. V tejto správe sa uvádza prehľad situácie v súvislosti s transpozíciou, a to na základe právnych predpisov, ktoré sa predložili Komisii do referenčného dátumu⁵. Pri jej spracovaní sa zohľadnili všetky informácie, ktoré sa týkajú implementácie rámcového rozhodnutia vrátane vyjadrení niektorých členských štátov o presnom rozsahu ich procesu implementácie a o posúdení prvej správy a ktoré Komisia dostala po vypracovaní prvej správy. Pracovný dokument útvarov Komisie súvisiaci s touto správou zahŕňa podrobnú analýzu vnútroštátnych opatrení prijatých na dosiahnutie súladu s rámcovým rozhodnutím, ako aj tabuľku, v ktorej sú v súlade s informáciami prijatými Komisiou uvedené konkrétne vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponujú jednotlivé články.

2. SPÔSOB A KRITÉRIÁ HODNOTENIA RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA

Kritériá hodnotenia, na základe ktorých sa vypracúva súčasná správa, sa nelíšia od tých, ktoré sa použili pri vypracovaní prvej správy a ktoré sú v nej opísané⁶.

Pokiaľ ide o kontext hodnotenia, je v zásade opísaný v prvej hodnotiacej správe⁷. Zohľadniť sa však musí jedna doplňujúca skutočnosť, a to že súčasné hodnotenie je ovplyvnené existenciou predošlej hodnotiacej správy. Rozlišujú sa členské štáty, ktoré už boli hodnotené v uvedenej správe, a členské štáty, ktoré sú hodnotené po prvýkrát. Hodnotenie prvej skupiny členských štátov sa uskutočňuje na základe zistení predošlej správy a dodatočných informácií, ktoré štáty poskytli. V prípade druhej skupiny sa požaduje úplné a prvé hodnotenie. Ale dokonca aj v tomto prípade sa v súčasnom hodnotení rešpektuje a stavia na interpretácii ustanovení rámcového rozhodnutia, ktorá bola uvedená v prvej správe a na ktorú sa v rámci hodnotenia uvádzajú časté odkazy.

Komisia napokon odkazom na článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia pripomína, že také opatrenia na boj proti terorizmu, ako sú napríklad vykonávacie právne predpisy, sa musia uplatňovať pri úplnom rešpektovaní základných práv a zásady právneho štátu. Komisia bude tomuto aspektu venovať mimoriadnu pozornosť aj naďalej. Čím budú záruky, že EÚ a členské štáty rešpektujú základné práva pri implementácii práva EÚ, pevnejšie, tým bude mať EÚ väčšie šance na realizáciu účinných opatrení v boji proti terorizmu.

---

5 S výnimkou nadobudnutia účinnosti alebo vývoja príslušných zmien a doplnení právnych predpisov alebo zákonov, o ktorých už Komisia bola informovaná. V správe sa tak uvádza nadobudnutie účinnosti zmien a doplnení estónskeho Trestného zákonníka z 15.3.2007, ako aj predloženie „Zákona o terorizme a súvisiacich otázkach z roku 2006“ na schválenie cyperskej snemovni reprezentantov.

6 Správa Komisie vychádzajúca z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13.6.2002 o boji proti terorizmu, KOM(2004) 409 v konečnom znení z 8.6.2004, s. 4-5.

7 Správa Komisie vychádzajúca z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13.6.2002 o boji proti terorizmu, KOM(2004) 409 v konečnom znení z 8.6.2004, s. 4-5.

3. HODNOTENIE

3.1. Členské štáty hodnotené po prvýkrát

Táto skupina zahŕňa tie členské štáty, ktoré boli členmi EÚ pred rozšírením 1. mája 2004, ale ktoré neboli hodnotené v prvej správe (Grécko, Luxembursko a Holandsko)⁸, a všetky štáty, ktoré pristúpili k Európskej únii 1. mája 2004. Niekoľko z nich včas poskytlo všetky relevantné znenia svojich vykonávacích právnych predpisov Komisii. Vecné hodnotenie a následné závery, ktoré z neho vyplynuli, sú v niektorých prípadoch preto založené na neúplných informáciách. Po vyhodnotení informácií poskytnutých trinástimi členskými štátmi vyzerá situácia súvisiaca s implementáciou rámcového rozhodnutia takto:

Článok 1: Česká republika, Estónsko, Grécko, Holandsko, Lotyšsko, Maďarsko, Malta a Slovensko implementovali článok 1 správne v tom zmysle, že teroristické trestné činy postihujú ako osobitnú kategóriu trestných činov, zatiaľ čo Cyprus na tento účel mení a dopĺňa svoje právne predpisy. V ostatných uvedených členských štátoch vyvoláva spôsob použitý na vymedzenie teroristických trestných činov určité obavy: Luxembursko nemá stanovený zoznam teroristických trestných činov, Slovensko má iba všeobecnú definíciu teroristických trestných činov, Litva zjavne nemá úplnú definíciu a Poľsko definuje iba teroristický úmysel. Okrem toho je zrejmé, že Litva, Poľsko a Slovensko nemajú ustanovenie, na základe ktorého by sa prepojovali tieto bežné trestné činy s vymedzením terorizmu alebo na základe ktorého by sa kvalifikovali ako teroristické trestné činy v prípade teroristického úmyslu.

Článok 2: Estónsko, Grécko, Holandsko, Luxembursko, Malta, Poľsko a Slovensko implementovali tento článok správne špecifickými ustanoveniami, na základe ktorých sa osobitne postihujú činy spáchané v súvislosti s teroristickými skupinami. V cyperskom zákone sa na tento účel takisto uvedú konkrétne ustanovenia. Litva využíva zmiešanú formuláciu, v ktorej všeobecné ustanovenia o trestnej činnosti dopĺňajú obmedzený rozsah pôsobnosti ustanovenia, ktoré sa špecificky týka teroristických skupín. Toto ustanovenie však zrejme nezahŕňa vedenie teroristickej skupiny. Podobne ani Maďarsko nepostihuje vedenie teroristickej skupiny. V Českej republike sa teroristické skupiny ako také a rovnako aj ich vedenie alebo účasť na ich aktivitách osobitne nepostihujú, ale podpora spáchania teroristického trestného činu áno. V Lotyšsku sa postihuje vedenie teroristickej skupiny, zatiaľ čo účasť je zrejme trestná len vtedy, keď súvisí so spáchaním konkrétnych teroristických trestných činov. Obidve krajiny však vychádzajú zo všeobecných ustanovení, na základe ktorých sa za trestný čin považuje účasť v zločineckej organizácii alebo organizovaných skupinách. Podobne je tomu v prípade slovinských právnych predpisov, ktoré nezahŕňajú žiadne konkrétne ustanovenie o teroristických skupinách – na základe týchto predpisov by sa táto koncepcia mala začleniť do širšieho konceptu „zločineckého združovania“.

Článok 3: Tento článok o trestných činoch týkajúcich sa terorizmu implementovali úplne iba Grécko, Holandsko a Malta – na Cypre sa právne predpisy ešte stále menia a dopĺňajú.

---

8 Pozri „Pracovný dokument útvarov Komisie – príloha k správe Komisie vychádzajúcej z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu“ SEK(2004) 688, s. 4, v nasledujúcej správe sa uvádza ako prvá hodnotiacia správa (pracovný dokument útvarov Komisie). Luxembursko a Holandsko neposkytlo žiadne informácie, zatiaľ čo Grécko poskytlo obmedzené informácie s tým, že oznámilo začlenenie rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho systému právnych predpisov a bez toho, aby poskytlo ďalšie informácie alebo právne texty.

Zvyšné členské štáty budú schopné v niektorých prípadoch dosiahnuť podobné výsledky tak, že za tieto trestné činy budú považovať spoluprácu s teroristickou skupinou alebo účasť na konkrétnych teroristických trestných činoch, čím sa dosiahne čiastočný súlad s povinnosťami podľa tohto článku.

Článok 4: Česká republika, Estónsko, Grécko, Holandsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Poľsko, Slovensko a Slovinsko odkázali na všeobecné pravidlá o spolupáchateľstve a o príprave na trestný čin podľa ich trestných systémov, prostredníctvom ktorých by ich právne predpisy mohli byť nepriamo v súlade s týmto článkom. Česká republika, Estónsko, Litva, Maďarsko a Malta okrem toho prijali aj osobitné ustanovenia súvisiace s terorizmom. Na Cypre sa právnymi úpravami prepoja všeobecné pravidlá o spolupáchateľstve a o príprave na trestný čin s teroristickým úmyslom.

Článok 5: Hoci sa vydávania osôb zodpovedných za teroristické trestné činy týkajú priamo iba legislatívne úpravy predkladané na Cypre, zdá sa, že všetky členské štáty sú schopné splňať podmienky stanovené v odseku 1, na základe ktorých musia členské štáty zabezpečiť, aby sa trestné činy uvedené v článkoch 1 až 4 postihovali účinnými, primeranými a odradzujúcimi sankciami, ktoré môžu mať za následok vydanie osoby. Estónsko, Grécko, Holandsko, Luxembursko, Maďarsko, Malta a Poľsko implementovali odsek 2 správne – a rovnako tomu bude aj po prijatí cyperského návrhu zákona, zatiaľ čo ostatné hodnotené členské štáty nezaviedli osobitné ustanovenia týkajúce sa príťažujúcich okolností, ani neuviedli zodpovedajúce bežné trestné činy, na základe čoho by bolo možné porovnať sankcie, a teda aj realizovať hodnotenie implementácie. Čo sa týka odseku 3 v súvislosti s účasťou na aktivitách teroristickej skupiny, všetky členské štáty s výnimkou Slovinska primerane implementovali alebo budú implementovať toto ustanovenie. Pokiaľ ide o vedenie teroristickej skupiny, väčšina členských štátov implementovala toto ustanovenie správne. Maďarsko a Slovinsko však nerešpektovali predpísané minimálne tresty a Grécko a Poľsko si zvolili formuláciu, v ktorej sa nevylučuje ani nezaručuje uloženie trestu odňatia slobody až do pätnástich rokov.

Článok 6: Iba Grécko, Luxembursko a Maďarsko, a po ukončení legislatívneho konania aj Cyprus, majú osobitné ustanovenia o poľahčujúcich okolnostiach v prípade trestu uloženého za teroristické trestné činy, pričom sa zohľadňujú niektoré zvláštne okolnosti uvedené v tomto článku. Česká republika, Estónsko, Litva, Lotyšsko, Poľsko, Slovensko a Slovinsko odkázali na všeobecnejšie pravidlá, ktoré sa vzťahujú aj na poľahčujúce okolnosti, zatiaľ čo zvyšné dotknuté členské štáty nepredložili žiadne právne predpisy implementujúce toto nepovinné ustanovenie.

Článok 7: Česká republika, Lotyšsko a Slovensko nezaviedli zodpovednosť právnických osôb za teroristické trestné činy tak, ako sa to požaduje v odseku 1, a Luxembursko neposkytlo príslušné ustanovenia. Ostatné hodnotené členské štáty implementovali odsek 1 správne. Ich ustanovenia častokrát prekračujú minimálnu úroveň požadovanú v rámcovom rozhodnutí tým, že je v nich buď stanovené viac ako jedno kritérium, alebo sa v nich zachovávajú širšie kritériá. Iba Grécko, Litva, Maďarsko, Malta, Poľsko a Slovinsko stanovili pravidlá, na základe ktorých sa priamo implementuje odsek 2 vrátane nedostatku dohľadu alebo kontroly ako zdroja zodpovednosti právnických osôb. V niektorých ďalších členských štátoch sa však odsek môže vykladať v zmysle všeobecnejších formulácií. Cyprus, Estónsko, Litva, Lotyšsko, Holandsko a Slovinsko odsek 3 implementovali, čím zabezpečili, aby zo zodpovednosti právnických osôb nebolo vylúčené trestné stíhanie fyzických osôb, ktoré spáchali trestný čin.

Článok 8: S výnimkou Českej republiky, Luxemburska a Slovenska predložili všetky členské štáty právne predpisy alebo návrhy právnych predpisov týkajúcich sa trestov ukladaných právnickým osobám a spĺňajúcim minimálnu povinnosť stanovenú v článku 8, a to zabezpečiť trestnoprávne alebo iné ako trestnoprávne pokuty. Nedostatkom lotyšskej implementácie článku 8 je nesprávna transpozícia článku 7. Väčšina členských štátov takisto uplatňuje všetky alebo niektoré voliteľné tresty uvedené v tomto ustanovení a niektoré z členských štátov zamýšľajú uplatňovať dodatočné tresty, ktoré nie sú uvedené v rámcovom rozhodnutí.

Článok 9: Všetky členské štáty sú podľa všetkého schopné dosiahnuť súlad svojich právnych predpisov s týmto článkom, pokiaľ ide o uplatňovanie územného princípu stanoveného v článku 9 ods. 1 písm. a), 9 ods. 1 písm. b) a 9 ods. 4. Pokiaľ ide o extrateritoriálnu súdnu príslušnosť, väčšina členských štátov má alebo bude mať pravidlá, ktorými sa aspoň čiastočne zabezpečia zásady aktívnej alebo pasívnej právnej subjektivity stanovené v článku 9 ods. 1 písm. c) a e). Článok 9 ods. 1 písm. d) transponovala jednoznačne iba Malta, zatiaľ čo Holandsko a Slovinsko odkázali na pravidlá, ktoré sa čiastočne vzťahujú na tento odsek. Článok 9 ods. 3 implementovali jednoznačne Estónsko, Holandsko, Luxembursko, Malta, Slovensko a Slovinsko. Prostredníctvom doložiek o všeobecnej súdnej príslušnosti v gréckych, litovských, poľských, slovenských a slovinských právnych predpisoch a rovnako aj v cyperskom zákone sa umožní členským štátom dosiahnuť aspoň čiastočný súlad s odsekmi 1 a 3 v prípade, že nedôjde k priamej implementácii. Napokon je možné uviesť, že zatiaľ čo Litva čiastočne transponovala článok 9 ods. 2, žiadny z členských štátov zrejme nezačlenil do svojich vnútroštátnych právnych predpisov kritériá riešenia pozitívnych konfliktov jurisdikcií uvedené v tomto ustanovení.

Článok 10: Hoci len Estónsko, Poľsko a Slovensko uviedli osobitné články týkajúce sa zásady trestného stíhania „ex offio“, teroristické trestné činy sa vo všetkých členských štátoch pravdepodobne posudzujú ako verejné trestné činy na účely vyšetrovania a trestného stíhania. Iba Estónsko a Slovinsko uviedli konkrétne ustanovenia týkajúce sa pomoci rodinám obetí, na ktorú sa vzťahuje odsek 2.

3.2. Členské štáty hodnotené po druhýkrát

Článok 1: V prvej hodnotiacej správe sa dospelo k záveru, že Belgicko, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Portugalsko, Rakúsko, Španielsko a Švédsko implementovali článok 1 správne v tom zmysle, že špecificky postihujú teroristické trestné činy ako osobitnú kategóriu trestných činov, zatiaľ čo Írsko na tento účel mení a dopĺňa svoje právne predpisy. V správe sa uviedlo, že Taliansko a Veľká Británia stanovili len obmedzený počet konkrétnych teroristických trestných činov a následne kvalifikovali bežné trestné činy v prípade teroristického úmyslu ako priťažujúce okolnosti (v Taliansku), alebo uplatnili všeobecné vymedzenie terorizmu (Veľká Británia). V správe sa dospelo k záveru, že nemecké právne predpisy nie sú v súlade s článkom 1 rámcového rozhodnutia⁹.

Vďaka ďalším informáciám poskytnutým členskými štátmi môže Komisia zohľadniť vyššiu úroveň súladu s článkom 1. Žiadne z predložených vyjadrení však úplne nerozptyľujú pochybnosti, ktoré v uvedenej správe vyjadrila Komisia. Iba írské ustanovenia, ktoré medzitým nadobudli účinnosť, potvrdzujú, že írsky právny systém je v súlade s článkom 1.

---

9 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 7.

Článok 2: V prvej hodnotiacej správe sa dospelo k záveru, že väčšina členských štátov má, alebo bude mať právne predpisy, na základe ktorých sa teroristické trestné činy spáchané v súvislosti s teroristickými skupinami postihujú osobitne. Iba v Dánsku a Švédsku sa osobitne nepostihuje vedenie alebo účasť na aktivitách teroristických skupín, hoci v niektorých prípadoch je možné za vykonávanie takýchto foriem činnosti trestne stíhať tých, ktorí sú páchatelmi alebo spolupáchateľmi príslušných teroristických trestných činov¹⁰.

Komisia musí uviesť, že aj keď je naďalej pravdou, že vedenie teroristickej skupiny a účasť na jej aktivitách sa vo Švédsku osobitne nepostihuje, rozsiahlo formulované ustanovenia tejto krajiny týkajúce sa pokusu o spáchanie teroristického trestného činu, jeho prípravy, sprisahania alebo spolupáchateľstva umožňujú trestné stíhanie vodcov aj členov teroristickej skupiny. Pokiaľ ide o Dánsko, Komisia je toho názoru, že dánske osobitné právne predpisy o napomáhaní teroristickým skupinám by skôr ako všeobecné ustanovenia o spolupáchateľstve mohli zahŕňať aj všetky druhy konania postihované podľa článku 2 ods. 2. Neexistencia osobitných ustanovení o postihovaní spolupráce s teroristickou skupinou vo Švédsku a o postihovaní vedenia teroristickej skupiny vo Švédsku aj v Dánsku automaticky nevylučuje možnosť, že výsledky požadované v rámcovom rozhodnutí nie je možné dosiahnuť, ale môže sa ním narušiť systematický a politický cieľ tohto nástroja a prehľadnosť implementácie a môže byť prekážkou v procese úplnej implementácie súvisiacich ustanovení. Z týchto dôvodov je potrebné potvrdiť, že Švédsko a Dánsko neimplementovali článok 2 úplne.

Článok 3: V tomto ustanovení sa požaduje od členských štátov, aby medzi teroristické trestné činy zaradili určité činy. V prvom hodnotení sa dospelo k záveru, že zrejme iba Fínsko, Francúzsko, Portugalsko a Španielsko majú právne predpisy, ktoré sú v úplnom súlade s povinnosťami podľa tohto článku, a že v prípade írskeho právneho systému by sa mal dosiahnuť súlad potom, ako nadobudnú účinnosť jeho nové právne predpisy. Právne predpisy v ostatných členských štátoch boli len v čiastočnom súlade s týmto článkom¹¹.

Rakúsko, Taliansko a Švédsko, ako aj Belgicko a Dánsko predložili ďalšie vysvetlenia týkajúce sa implementácie tohto ustanovenia; úplný súlad svojich právnych predpisov s článkom 3 rámcového rozhodnutia bolo však schopné preukázať iba Dánsko.

Článok 4: V prvom hodnotení sa dospelo k záveru¹², že hoci majú osobitné ustanovenia implementujúce článok 7 len niektoré členské štáty, je zrejmé, že väčšina členských štátov nepriamo implementovala článok 4 uplatňovaním všeobecných pravidiel o spolupáchateľstve a o príprave na trestný čin za predpokladu, že došlo k úplnej implementácii predchádzajúcich článkov. Naďalej však pretrvávajú určité obavy v súvislosti s implementáciou ustanovenia týkajúceho sa „pokusy o spáchanie teroristického trestného činu“ v Belgicku, Francúzsku a Portugalsku.

Článok 5: Pokiaľ ide o článok 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia, v prvom hodnotení sa predpokladalo, že všetky členské štáty budú schopné splniť podmienky uvedené v odseku 1, na základe ktorých musia zabezpečiť, aby sa trestné činy uvedené v článkoch 1 až 4

---

10 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 6.

11 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 6.

12 Pozri „Správu Komisie vychádzajúcu z článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu“ (KOM 2004 409 v konečnom znení), s. 6 – v nasledujúcej správe sa uvádza ako prvá hodnotiacia správa (zhrnutie).

postihovali účinnými, primeranými a odradzujúcimi sankciami, ktoré môžu mať za následok vydanie osoby¹³.

Belgicko, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Portugalsko, Rakúsko, Švédsko a Taliansko implementovali článok 5 ods. 2 správne¹⁴. Nanešťastie ani napriek dodatočným informáciám zaslaným členskými štátmi v prípade Írska, Nemecka, Španielska a Veľkej Británie nebolo možné vyvodiť rovnaké závery.

Pokiaľ ide o odsek 3 v súvislosti s vedením teroristickej skupiny, v prvej hodnotiacej správe sa uvádza, že právne predpisy Belgicka, Írska, Nemecka, Portugalska, Rakúska, Talianska a Veľkej Británie sú alebo budú v súlade s rámcovým rozhodnutím. Právne systémy v Dánsku, Francúzsku a Švédsku boli len v čiastočnom súlade s týmto ustanovením. Právne predpisy Španielska boli v súlade s týmto ustanovením iba v súvislosti s vedením teroristickej skupiny, ktorá sa iba vyhráža páchaním teroristických činov¹⁵. V súčasnosti je možné usúdiť, že aj francúzske právne predpisy sú v úplnom súlade s týmto článkom.

Čo sa týka spolupáchateľstva na aktivitách teroristickej skupiny, v prvej hodnotiacej správe sa uviedlo, že Belgicko, Fínsko, Francúzsko, Írsko, Portugalsko, Rakúsko a Veľká Británia implementovali toto ustanovenie správne a v prípade Dánska, Nemecka, Švédska a Talianska sa môže toto ustanovenie považovať za čiastočne transponované¹⁶. Nanešťastie žiadna z týchto krajín neposkytla Komisii informácie postačujúce na to, aby ju presvedčila o úplnom súlade v tomto bode.

Článok 6: Pokiaľ ide o článok 6, nepredložili sa žiadne dodatočné vyjadrenia. Preto sa predpokladá, že osobitné okolnosti uvedené v tomto článku aj naďalej osobitne zohľadňujú iba Francúzsko, Nemecko, Portugalsko, Rakúsko, Taliansko a Španielsko, zatiaľ čo zvyšné členské štáty neuviedli osobitné opatrenia na implementáciu tohto nepovinného ustanovenia¹⁷.

Článok 7: V prvej hodnotiacej správe sa dospelo k záveru, že Belgicko, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Írsko, Nemecko, Portugalsko a Taliansko implementovali alebo implementujú právne predpisy, prostredníctvom ktorých zabezpečia, aby právnické osoby niesli zodpovednosť za trestné činy uvedené v rámcovom rozhodnutí. Z týchto členských štátov to však boli iba Fínsko, Írsko, Portugalsko a Taliansko, ktoré poskytli dostatok informácií, na základe ktorých bolo možné dospieť k záveru, že bol transponovaný aj odsek 2¹⁸.

Vzhľadom na nové vyjadrenia a informácie predložené v súvislosti s novými ustanoveniami je možné v súčasnosti usúdiť, že v súlade s článkom 7 ods. 1 je aj rakúsky a švédsky právny systém, takže toto ustanovenie musia implementovať len Španielsko a Veľká Británia. Pokiaľ ide o článok 7 ods. 2 rámcového rozhodnutia, Belgicko, Dánsko a Rakúsko poskytli ďalšie informácie, na základe ktorých bol preukázaný súlad.

Článok 8: V prvej hodnotiacej správe sa dospelo k záveru, že Belgicko, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Nemecko, Portugalsko a Taliansko splnili minimálnu povinnosť stanovenú v článku 8, a to zabezpečiť trestnoprávne alebo iné ako trestnoprávne pokuty pre právnické

---

13 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 6.

14 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 6.

15 Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 22, 23.

16 Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 22, 23.

17 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 6.

18 Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 30.

osoby¹⁹. Do zoznamu členských štátov, ktorých právne predpisy sú v súlade s článkom 8, sa teraz môžu pridať Rakúsko a Švédsko.

Článok 9: V prvej hodnotiacej správe sa usúdilo, že právne predpisy všetkých členských štátov sú v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 4, keďže územný princíp predstavuje základ súdnej príslušnosti v trestných veciach²⁰. Belgicko, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Írsko, Nemecko, Portugalsko, Rakúsko, Španielsko, Švédsko, Taliansko a Veľká Británia majú pravidlá, ktoré v rôznej miere zahŕňajú zásady aktívnej právnej subjektivity uvedené v článku 9 ods. 1 písm. c), hoci niektoré z nich nezahrnuli vo všeobecnosti do týchto pravidiel občanov s trvalým bydliskom (Francúzsko, Nemecko, Taliansko a Veľká Británia), resp. odkázali na dodatočné nevyhnutné opatrenia, akým je napríklad obojstranná trestnosť, ktorá nie je súčasťou tohto pododseku (Dánsko). To isté sa tvrdilo v súvislosti so zásadou pasívnej právnej subjektivity uvedenej v článku 9 ods. 1 písm. e), hoci v niektorých prípadoch je rozsah pôsobnosti ustanovenia obmedzený tým, že sa v ňom odkazuje len na chránené osoby alebo priestory, resp. sa v ňom požaduje, aby bol páchateľ na území členského štátu. Takisto iba päť členských štátov sa priamo zaoberá trestnými činmi spáchanými proti inštitúciám alebo orgánom Európskej únie. Článok 9 ods. 1 písm. d) jednoznačne transponovali len Írsko a Rakúsko, hoci bolo v tom čase zrejmé, že aj právne predpisy Fínska, Portugalska a Talianska budú v súlade s týmto ustanovením²¹. Pokiaľ ide o článok 9 ods. 3, dospelo sa k záveru, že Írsko, Nemecko, Portugalsko, Rakúsko a Taliansko priamo zabezpečili možnosť trestného stíhania páchateľa, ktorý sa dopustil teroristického trestného činu v zahraničí a nemožno ho vydať.

Na základe poskytnutých informácií je zrejmé, že belgické právne predpisy zahŕňajú aj článok 9 ods. 1 písm. d) a článok 9 ods. 3 a nemecké právne predpisy sú okrem toho v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. d) a e) rámcového rozhodnutia. Dánsko odkázalo na svoju povinnosť trestne stíhať vo všetkých prípadoch stanovených v rámcovom rozhodnutí. Švédsko možno považovať za štát, ktorý má univerzálnu súdnu príslušnosť v prípade teroristických trestných činov. Na základe zmeny a doplnenia francúzskych právnych predpisov na účely implementácie článku 9 ods. 3 nebolo možné zmeniť predchádzajúci záver Komisie týkajúci sa tohto odseku.

Situácia týkajúca sa článku 9 ods. 2 sa od vypracovania prvej hodnotiacej správy nezlepšila a Írsko aj naďalej ostáva jediným členským štátom, ktorý transponoval toto ustanovenie (hoci len čiastočne) vo svojom zákone o trestnom súdnictve (teroristické trestné činy) z roku 2005, ktorý medzičasom nadobudol účinnosť.

Článok 10: V čase prvého hodnotenia poskytlo dostatok informácií iba Rakúsko a na ich základe preukázalo súlad svojho právneho systému s článkom 10 ods. 1, hoci sa zdalo pravdepodobné, že teroristické trestné činy sa vo všetkých členských štátoch posudzujú ako verejné trestné činy na účely vyšetrovania a trestného stíhania²². Belgické, dánske, francúzske a švédske vyjadrenia k implementácii článku 10 ods. 1 potvrdzujú predpoklad Komisie, že teroristické trestné činy sú vo všetkých členských štátoch predmetom verejného stíhania.

Pokiaľ ide o článok 10 ods. 2, prvá hodnotiacia správa bola zameraná na opatrenia, cieľom ktorých je pomôcť rodinám obetí teroristických činov, keďže implementácia rámcového

19 Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 30.

20 Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 31.

21 Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 34.

22 Pozri prvú hodnotiacu správu (zhrnutie), s. 7.

rozhodnutia Rady o postavení obetí v trestnom konaní²³ je predmetom osobitnej správy. Konkrétne informácie v tejto súvislosti poskytli Belgicko, Francúzsko, Írsko, Nemecko, Rakúsko, Španielsko, Taliansko a Veľká Británia²⁴. Iba Portugalsko oznámilo ďalšie podrobnosti týkajúce sa pomoci rodinám obetí teroristických činov.

4. ZÁVERY

Komisia je toho názoru, že väčšina členských štátov hodnotených po prvýkrát implementovala najdôležitejšie ustanovenia rámcového rozhodnutia v dostatočnej miere. Niektoré významné otázky však predsa len zostávajú nedoriešené. Pokiaľ ide o štáty hodnotené po druhýkrát, na základe dodatočných informácií zaslaných týmito štátmi Komisia dospela k všeobecnému záveru, že sa dosiahla vysoká úroveň súladu. Väčšina hlavných nedostatkov určených v prvej hodnotiacej správe však ostáva nezmenená.

Komisiu znepokojujú hlavne tieto otázky:

- nedostatočná implementácia článku 1 v Litve, Luxembursku, Nemecku, Poľsku, Slovinsku, Taliansku a vo Veľkej Británii. Toto ustanovenie má kľúčový význam nielen v súvislosti s rámcovým rozhodnutím, ale aj v rámci protiteroristickej politiky vo všeobecnosti. Spoločné vymedzenie pojmu „terorizmus“ predstavuje základ, na ktorom sú postavené všetky ostatné ustanovenia rámcového rozhodnutia, a umožňuje využívanie nástrojov spolupráce v oblasti vynucovania práva,
- nedostatočná implementácia článku 5 ods. 3 o harmonizácii trestov za spáchanie trestných činov spojených s teroristickou skupinou v prípade Dánska, Maďarska, Nemecka, Slovinska, Švédska a Talianska, keďže je to takisto jeden z kľúčových aspektov rámcového rozhodnutia,
- nedostatočná implementácia článku 7 v Českej republike, Lotyšsku, Slovensku, Španielsku a vo Veľkej Británii. Harmonizovaná trestná zodpovednosť právnických osôb za teroristické trestné činy má takisto rozhodujúci význam v boji proti terorizmu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia vyzýva členské štáty, ktoré tak doteraz ešte neurobili, aby zabezpečili rýchle a úplné transponovanie rámcového rozhodnutia do ich vnútroštátneho práva. Súčasne žiada, aby ju okamžite informovali o prijatých opatreniach a poskytli znenie platných zákonných alebo správnych predpisov.

---

²³ Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 1.

²⁴ Pozri prvú hodnotiacu správu (pracovný dokument útvarov Komisie), s. 35.